

ΕΤΟΣ 52ον

11 Ιανουαρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2 (2641)

Η ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

«Ὁ λαός ὁ καθημένος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα»

Πρὶν ἀπὸ τὸ δικό του Πάσχα ὁ Χριστὸς καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα τοῦ λαοῦ Του εἰσέρχεται στὴν ἔρημο (Ματθ. 4,1), καὶ ὅπως ὁ παλαιὸς Ἰσραὴλ μὲ τὸ Μωυσῆ ἔμεινε σαράντα χρόνια, ἔτσι καὶ ὁ Χριστὸς μένει σαράντα ἡμέρες μέσα στὴ δοκιμασία τῆς ἐρήμου ὅπου ἀντιμετωπίζει ἀπὸ τὸν πειραστὴ διάβολο τρεῖς πειρασμούς.

Οἱ τρεῖς πειρασμοί

Ὁ *πρῶτος πειρασμός* ἦταν ὁ «βιολογικός» πειρασμός, ὁ πειρασμός τῆς πείνας καὶ τῆς δίψας (Ματθ. 4,2). Ὁ πονηρὸς, μετὰ σαράντα ἡμέρες νηστείας καὶ ἄσκησης τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἰλέγει: «Ἐάν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ κάνε τίς πέτρες ψωμί, γιὰ νὰ χορτάσεις τὴν πείνα σου καὶ τὴν πείνα τοῦ κόσμου. Ξεκινᾶς γιὰ τὸ ἔργο Σου καὶ ξεκινᾶς ὅτι ὁ κόσμος πεινᾷ. Ἰκανοποίησε πρῶτα τίς ὑλικές του ἀνάγκες καὶ μετὰ προσπάθησε νὰ τοὺς ὀδηγήσεις στὴν πνευματικὴ ζωή».

Ὁ Χριστὸς στὴν πρόκληση τοῦ πονηροῦ ἀρνεῖται νὰ μετατρέψει τίς πέτρες σὲ ψωμί. Δὲν ὑπόσχεται κανέναν ὑλικὸ παράδεισο, ἀλλὰ δημιουργεῖ ἕνα προηγούμενο καὶ μιὰ πνευματικὴ παράδοση γιὰ τὸ λαὸ Του μὲ τὴν ἀπάντησή Του: «Ὁ ἄνθρωπος δὲ ζεῖ μόνο μὲ τὸ ψωμί, τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ μὲ τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ πού δίδει περιεχόμενο στὴ ζωὴ του». Ἡ πίστη καὶ ἡ πνευματικὴ ζωὴ δὲν μπορεῖ νὰ ὑποτάσσονται στὴν καθημερινὴ ἀνάγκη. Ἡ ὀρθόδοξη ζωὴ εἶναι ἡ ὑπέρβαση τῆς καθημερινότητας, εἶναι ἡ εἴσοδος διὰ τῆς ἐρήμου τῆς ἱστορίας στοῦ χώρου τῆς αἰωνιότητος. Ὁ πειρασμός αὐτὸς ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ μιὰ κοινότητα, γιὰ ἕναν κόσμον πού οἰκοδομεῖται.

Ὁ *δεύτερος πειρασμός* τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὴν ἔρημο ἦταν ὁ πειρασμός τῆς πνευματικῆς ἐπάρκειας καὶ πνευματικῆς ἀνεξαρτησίας ἀπὸ τὴ Χάρη καὶ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἕνα εἶδος πειρασμοῦ «αὐτοσυνειδησίας». Ὁ πειραστὴς διάβολος παραλαμβάνει τὸν Ἰησοῦ, μᾶς ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος, καὶ τὸν ὀδηγεῖ στοῦ Ναοῦ, ὅπου διατυπώνει μέσα σὲ ἱερὸ μάλιστα χώρο τὸν πειρασμό του: «Ἐάν εἶσαι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, πέσε κάτω ἀπὸ τὴ στέγη τοῦ Ναοῦ, γιὰτί εἶναι γραμμένο ὅτι δὲ θὰ πά-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. δ' 12-17)

Ἡ ἀρχὴ τοῦ κηρύγματος τοῦ Ἰησοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἔλθων κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγοντος· Γῆ Ζαβουλῶν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει· εἶδε φῶς μέγα καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου, φῶς ἀντέιλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν, καὶ λέγειν· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεις τίποτε, ἀφοῦ ὁ Θεὸς θά δώσει ἐντολή γιὰ Σένα στοὺς ἀγγέλους Του καὶ θά σε σπκώσουν στὰ χέρια τους» (Ματθ. 4,6).

Ὁ διάβολος προκαλεῖ τὸ Χριστὸ νὰ κάνει κάποιο θαῦμα, γιὰ νὰ ἀποδείξει τὴ θεία Του προέλευση. Ἀντιλαμβάνεται κανεὶς τί θά σήμαινε, ἐάν ἔστω πρὸς στιγμήν, ἀμφέβαλλε ὁ Χριστὸς γιὰ τὴ φύση τοῦ προσώπου Του καὶ τῆς ἀποστολῆς Του· ἐάν ἤθελε, σύμφωνα μὲ τὸν πειρασμό, νὰ δοκιμάσει τὴ σχέση Του μὲ τὸ Θεὸ Πατέρα καὶ νὰ βεβαιωθεῖ γιὰ τὸν ἑαυτὸ Του καὶ τίς δυνατότητές Του.

Ἄν τώρα ὁ πειρασμὸς αὐτὸς μεταφερθεῖ στὸ χώρο τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας, τότε μπορούμε νὰ ἀντιληφτοῦμε γιατί ὁ κόσμος καὶ ὁ ἄνθρωπος σήμερα βρίσκεται σὲ κατάσταση ἐλλείψεως αὐτογνωσίας καὶ αὐτοσυνειδησίας. Πόσες φορές ὁ κόσμος δὲν ἀναζητᾷ ἀπὸ τὴν πίστη θαύματα γιὰ νὰ πιστέψει; Ὁ Κύριος, ὅμως, δὲν ἐνδίδει στὸ μεγάλο αὐτὸ πειρασμό· γιατί θέλει ἡ πίστη τοῦ ἀνθρώπου νὰ μὴ στηρίζεται σὲ θαυματουργικὲς πράξεις ἢ ἐξωτερικὰ τεκμήρια. Ἡ πίστη στὸ Θεό, πού εἶναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι οὐσιαστικὰ μιὰ ἐλευθερία καὶ ἀγαπητικὴ ἀποδοχὴ πού δικαιώνεται μόνο ἀπὸ τοὺς καρποὺς τῆς.

Ὁ τρίτος πειρασμὸς τῆς ἐρήμου εἶναι ὁ πειρασμὸς τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς δυνάμεως. «Ἐάν πέσεις καὶ μέ προσκυνήσεις θά σοῦ δώσω ὅλα τὰ βασίλεια τοῦ κόσμου» (Ματθ. 4,9). Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὸ πὼς στὴν ἔρημο ὁ διάβολος δὲν ἔρχεται ν' ἀποτρέψει τὸν Ἰησοῦ ἀπὸ τὴ μεσσιανικὴ ἀποστολή Του καὶ νὰ τὸν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἄσκηση μιᾶς κάποιας ἐξουσίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καλεῖται ἀπὸ τὸ σατανᾶ νὰ γίνῃ Μεσσίας τοῦ διαβόλου καὶ νὰ ἀσκήσει τὴν ἐξουσία αὐτὴ ἐπάνω σ' ὅλους τοὺς λαοὺς τῆς γῆς στὸ ὄνομα τοῦ πειραστῆ.

Ὁ τρίτος αὐτὸς πειρασμὸς ἀνακεφαλαιώνει κατὰ τρόπο ἀπτό καὶ ὠμό τὴν τραγικὴ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μιὰ ἱστορία πολέμων καὶ βιαιοτήτων, ἀρπαγῶν καὶ διεκδικήσεων. Μιὰ ἱστορία ἀσκήσεως ἐξουσίας ὄχι ἐν ὀνόματι τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἐν ὀνόματι τοῦ ψεύδους καὶ τοῦ διαβόλου. Μιὰ ἱστορία πού δὲν ὀδήγησε ποτέ τὸν ἄνθρωπο σὲ ἐλευθερία ἀλλὰ σὲ χίλιες δυὸ μορφές δουλείας.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἄκουσε ὅτι ὁ Ἰωάννης συνελήφθη, ἔφυγε εἰς τήν Γαλιλαίαν. Ἔφησε τήν Ναζαρέτ καί ἦλθε νά κατοικήσῃ εἰς τήν Καπερναοῦμ, ἡ ὁποία ἦτο κοντά εἰς τήν λίμνην εἰς τά σύνορα Ζαβουλών καί Νεφθαλείμ, διά νά ἐκπληρωθῇ ἐκεῖνο, πού ἐλέχθη διά τοῦ Ἰησοῦ τοῦ προφήτου, «Ἡ χώρα τοῦ Ζαβουλών καί ἡ χώρα τοῦ Νεφθαλείμ, ἡ ὁποία ἐκτείνεται κοντά εἰς τήν θάλασσαν, ἡ γῆ πέραν ἀπό τόν Ἰορδάνην, ἡ Γαλιλαία τῶν ἐθνικῶν, **ὁ λαός, πού κάθεται εἰς τό σκοτάδι, εἶδε μεγάλο φῶς** καί εἰς ἐκείνους πού κάθονται εἰς τήν χώραν καί τήν σκιάν τοῦ θανάτου, ἀνέτειλε γι' αὐτούς φῶς». Ἀπό τότε ἄρχισε ὁ Ἰησοῦς νά κηρύττῃ καί νά λέγῃ, «Μετανοεῖτε, διότι ἐπλησίασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἄλλοτε, ὅταν ὁ Χριστός, μέσα στό Εὐαγγέλιο, δίδει τό μέτρο καί τό νόημα τῆς ἡγεσίας. Ἡ ἐξουσία συνδέεται ὄχι μέ τήν καταδυναστεύση ἀλλήλα μέ τή διακονία καί τήν προσφορά. «Ξέρετε ὅτι οἱ ἄρχοντες καταδυναστεύουν τά ἔθνη καί οἱ μεγάλοι τά καταπιέζουν. Αὐτό δέ θά γίνεται σέ σᾶς, ἀλλήλα ἐκεῖνος πού θέλει νά γίνει μέγας ἀνάμεσά σας θά εἶναι διάκονός σας, καί ἐκεῖνος πού θέλει νά εἶναι πρῶτος, αὐτός θά εἶναι δοῦλος σας, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Υἱός τοῦ Ἄνθρώπου δέν ἦλθε νά ὑπηρετηθεῖ, ἀλλήλα νά διακονήσῃ καί νά δώσῃ τή ζωή του ἰλύτρο ἀντί πολλῶν».

Τό ἀληθινό Φῶς

Μ' αὐτές τίς τρεῖς ἀρχές ὁ Χριστός ξεκινᾷ τό τρίχρονο θεῖο ἔργο Του καί συντελεῖται πραγματικά κάτι θαυμαστό: Ὁ λαός πού βρισκόταν στό σκοτάδι καί τήν ἀπειλή τοῦ θανάτου εἶδε νά ἀνατέλῃ μέγα καί λαμπρό Φῶς. Τό Φῶς αὐτό εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ, τό Φῶς τῆς Θεότητας. Ὁ Κύριος καλεῖ σέ μετάνοια καί ἀληθινή τόν ἄνθρωπο, γιατί ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι πιά ἓνα μακρινό ὄραμα, ἀλλήλα μιά πραγματικότητα πού εἶναι ἀπτή στό πρόσωπο τοῦ Μεσσία Χριστοῦ καί βιώνεται μέσα στή Θεία Εὐχαριστία καί τήν Ἐκκλησία. Ἄς παρακαλᾶμε, λοιπόν, τόν ἅγιο Θεό νά φωτίζει τό σκότος τοῦ νοῦ μας, γιατί ὅταν φωτισεῖ τό σκοτάδι τοῦ νοῦ μας, τότε γινόμαστε ὀλοκληρωμένοι ἄνθρωποι, φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας.

† Ὁ Φ. Ἀ.

11 Ἰανουαρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ
Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου († 529).
Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Β' Κορ. δ' 6-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ' 12-17
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Ἰανουαρίου, ΙΒ' Λουκᾶ (Δέκα Λεπρῶν).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ' 7-16 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ' 12-19.

ΤΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Ένας από τους τομείς δραστηριοτήτων της Αποστολικής Διακονίας είναι και το Θεολογικό της Οικοτροφείο (στήν περιοχή του Καρέα), στο οποίο διαμένουν πάνω από 50 φοιτητές της Θεολογικής Σχολής, ήμεδαποί, όμογενείς και άλλοδαποί (κυρίως από χώρες της έξωτερικης ιεραποστολής). Το Οικοτροφείο πρόκειται να μεταστεγαστεί στο ιδιόκτητο κτίριο της Αποστολικής Διακονίας, πλησίον του ιερού Προσκυνηματος της Αγ. Βαρβάρας, του όμωνύμου Δήμου Αττικής, το οποίο για το λόγο αυτό ανακαινίζεται. Το κόστος, όμως, της ανακαινίσεως είναι δυσβάστακτο για τον ιεραποστολικό οργανισμό της Αποστολικής Διακονίας, ύστερα μάλιστα και από την πρόσφατη πολυδάπανη ανακαίνιση του ι. Προσκυνηματικού ναού της Αγ. Βαρβάρας. Όσοι επιθυμούν να συνδράμουν οικονομικά στην προσπάθειά μας αυτή, παρακαλούμε να αποστείλουν τη χρηματική τους ενίσχυση, όσο μικρή κι αν είναι, στη διεύθυνση: Αποστολική Διακονία, Ιασίου 1, 115 21 Αθήνα, ή να την καταθέσουν στο λογαριασμό 146/558002-18 της Εθνικής Τραπέζης, με τη σημείωση, και στίς δύο περιπτώσεις, για την ανακαίνιση του Θεολογικού Οικοτροφείου. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 210-7272323.

ΝΕΑ ΜΝΗΜΕΙΩΔΗΣ ΑΠΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΙΡΑ «ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΠΟΥΣ ΜΑΣ»

Επί τέλους, τα αγιασμένα κείμενα των Συναξαρίων, που είναι καταχωρημένα στα Μηνιαία της Εκκλησίας μας, εκδίδονται από την Αποστολική Διακονία για πρώτη φορά σε προσεγμένη μετάφραση, με αναλυτική εισαγωγή και πραγματολογικές σημειώσεις από τον θεολόγο, φιλόλογο - λυκειάρχη Γεώργιο Δ. Παπαδημητρώπουλο. Κυκλοφορούν όλοι οι τόμοι (Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου, Τριωδίου - Πεντηκοσταρίου).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο και ώρα 6.00 μ.μ. γίνεται το κήρυγμα της «Φωνής Κυρίου», στον ι. Ναό Αγίας Ειρήνης (όδ. Αιόλου) Αθήνα. Προηγείται ή Ακολουθία του Ήσπερινοῦ, στην οποία περιστασιακῶς θά χοροστατῆ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» σὸν ι. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας σὸν ὀμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῆς - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>